

عنوان مقاله:

رویکردی بر نوسازی و مرمت بافت‌های فرسوده شهری

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

فرشته حسین قلی زاده - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، کارشناس نقشه برداری

علی حسینقلی زاده - مدرس دانشگاه علمی کاربردی شیروان، نقشه بردار

خلاصه مقاله:

در سال‌های اخیر بهسازی و نوسازی بافت‌های فرسوده شهری، به عنوان ضرورت دستیابی به توسعه پایدار شهری اهمیت ویژه‌ای یافته است و از این رو تهیه و اجرای طرح‌های مختلف بهسازی و نوسازی بافت‌های فرسوده شهری در دستور کار برنامه ریزان و مدیران شهری کشور قرار گرفته است. هر تغییری در بافت‌های شهری منجر به شکل‌گیری فضایی جدید می‌شود که خود پیامدهای ن‌وینی در پی دارد که به تبع آن اجرای طرح‌های بهسازی و نوسازی نیز از این قائده مستثنی نمی‌باشد. انتظار این است که پیامدها در دو بعد توسعه کالبدی بافت و توسعه اجتماعی-اقتصادی اجتماعات محلی مستقر در بافت‌های فرسوده در مجموع مثبت باشد. از سوی دیگر، علاوه بر محصول و فرآورده این گونه طرح‌ها، فرایند برنامه ریزی و اجرای طرح‌های بهسازی و نوسازی شهری مسئله با اهمیتی است که پیامدها را تحت تأثیر خود قرار می‌دهد. به عبارت دیگر مسیری که فرایند بهسازی و نوسازی شهری طی می‌کند در فرم و نتایج برآمده از آن در ابعاد مختلف اجتماعی-اقتصادی و کالبدی تأثیر بسیار مهمی خواهد داشت. به نظر می‌رسد که فعالیت‌های بهسازی و نوسازی در بافت‌های فرسوده شهری با رویکرد فعلی (غلبه سرمایه‌گذاری‌های عظیم و ازبالاتر جهت توسعه کالبدی)، نتوانسته است به طور همزمان در توسعه همه جانبه این محلات تأثیر گذار باشد. در دیدگاه نوین، اجتماعات محلی ساکن و شاغل در این بافت‌ها هدف اصلی هستند و هدف از هر گونه تغییر و تحول، بهبود کیفیت زندگی آنان و در نهایت توسعه اجتماعی ساکنان بافت‌های مذکور است. در این دیدگاه هدف این است که از طریق مشارکت اجتماعات محلی در فرایند برنامه ریزی، فعالیت‌های بهسازی و نوسازی به گونه‌ای طراحی گردد که منافع اقتصادی و اجتماعی برآمده از این فعالیت‌ها متوجه اجتماعات محلی و نه صرفاً شرکتهای سرمایه‌گذاری، گردد. در این تحقیق مسئله مورد بحث از طریق مطالعه پیامدهای اجتماعی-فضایی برآمده از اجرای طرح بهسازی و نوسازی بافت فرسوده شهر شیروان، مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج برآمده از این مطالعه نشان می‌دهد که توسعه پایدار محلات فرسوده شهری با رویکرد کنونی قابل دسترس نخواهد بود و به تغییری اساسی در دیدگاه حاکم بر فعالیت‌های بهسازی و نوسازی بافت‌های فرسوده شهری کشور و در نتیجه تکیه بر فرآیندی مشارکت پذیر و اجتماع-محور نیاز می‌باشد.

کلمات کلیدی:

بهسازی، نوسازی، بافت فرسوده، شهر، محله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/266861>

